

consolidant a mitjans i finals del segle XIX, assolint un sentit més cívic que religiós, sota l'impuls de nombroses entitats obreres i recreatives, com ateneus o societats de ball.

Els elements que més identifiquen la Festa Major de Gràcia són el guarnit de carrers i places i els actes que s'hi desenvolupen. Els temes dels guarnits són molt variables i es poden agrupar en tres grans apartats: a) crítiques o ironies sobre aspectes d'actualitat; b) espais exòtics i encantats; i c) recreació de la història local barcelonina.

Els actes programats són essencialment participatius, impulsats per la xarxa cívica d'un barri que treballa una bona part de l'any amb afany i esperit de superació, per tal d'oferir a la ciutadania unes formes característiques de diversió col·lectiva.

Els actes de caire general són les *matinades*, a les vuit del matí del 15 d'agost, després del llançament des del terrat de l'Ajuntament de Gràcia de tants coets com carrers guarnits; la Missa de Festa Major, a la parròquia de Santa Maria de Gràcia, i el Concurs de Carrers i Places Guarnits, amb les passades del jurat per valorar els diferents elements o parts del guarnit (portades, sostre, conjunt i il·luminació). El dia 16 d'agost, a la tarda, a la plaça de Rius i Taulet, es lliuren els premis del Concurs. El darrer dia de la Festa Major, a la nit, hi ha *correfoc*, que acaba amb la lectura de versos satírics que fan referència a la vida local municipal i amb un castell de focs.

Però els actes que organitza cada carrer són els que donen cohesió a cada col·lectiu. Hom els agrupa de la manera següent: àpats col·lectius; música, balls i actuacions a l'escenari; i jocs i actes a peu de carrer.

L'estructuració, consolidació i continuïtat de la Festa Major de Gràcia correspon a la Federació, que aglutina les associacions i comissions de festes de carrer, constituïda amb el nom de Federació Festa Major de Gràcia. Ja qual estableix el calendari i vetlla per la promoció, coordinació i desenvolupament del conjunt de manifestacions que anyalment configuren aquesta festa. D'altra banda, l'Ajuntament de Barcelona defineix la Festa Major de Gràcia en el seu Catàleg de Serveis i la reconeix com a competència pròpia i obligatòria.

(97.237.002)

RESOLUCIÓ

de 16 de setembre de 1997, per la qual es dona publicitat a l'Acord del Govern de 30 de juliol de 1997, pel qual es declaren d'interès cultural diferents associacions.

Vistes les sol·licituds presentades pel Cercle d'Agermanament Occitano-català, la Federació Catalana d'Entitats Corals, el Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, el Casino Prado Suburense i l'Agrupació Cultural SAUDADE a fi i efecte d'obtenir la declaració com a associació d'interès cultural, a l'empara de les previsions del capítol tercer de la Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural, i del Decret 73/1995, de 7 de març, pel qual es regula la declaració d'associacions i fundacions d'interès cultural;

Atès que finalitzada la instrucció dels corresponents expedients de declaració, el president del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya va certificar que les esmentades associacions complien tots els requisits per a ser declarades d'interès cultural;

Atès que en data 30 de juliol de 1997, el Govern de la Generalitat va declarar d'interès cultural les esmentades associacions;

RESOLUCIÓ

Que es publiqui íntegrament al DOGC l'Acord del Govern de 30 de juliol de 1997, pel qual es declaren d'interès cultural diferents associacions.

Barcelona, 16 de setembre de 1997

JOAN M. PUJALS I VALLVÈ
Conseller de Cultura

ACORD

pel qual es declaren d'interès cultural diferents associacions.

Vistes les sol·licituds presentades pel Cercle d'Agermanament Occitano-català, la Federació Catalana d'Entitats Corals, el Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, el Casino Prado Suburense i l'Agrupació Cultural SAUDADE a fi i efecte d'obtenir la declaració com a associació d'interès cultural;

Atès que les entitats esmentades han acreditat que compleixen els requisits establerts a l'article 11 de la Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural, i al Decret 73/1995, de 7 de març, pel que es regula la declaració d'associacions i fundacions d'interès cultural;

Atès que el Consell de la Cultura Popular i Tradicional ha emès informe favorable a la declaració de les entitats esmentades com a associacions d'interès cultural;

Atesa la proposta del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana del Departament de Cultura per a que les susdites entitats siguin declarades d'interès cultural;

A proposta del conseller de Cultura, el Govern

ACORDA:

—1 Declarar associacions d'interès cultural el Cercle d'Agermanament Occitano-català, la Federació Catalana d'Entitats Corals, el Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, el Casino Prado Suburense i l'Agrupació Cultural SAUDADE.

—2 Notificar aquest Acord a les entitats esmentades al punt 1 i comunicar-lo als consells comarcals i als ajuntaments dels municipis on aquestes entitats tenen la seu.

(97.241.001)

RESOLUCIÓ

de 16 de setembre de 1997, per la qual es dona publicitat a l'Acord del Govern de la Generalitat de 30 de juliol de 1997, de declaració de bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, de l'església de Santa Maria, a Barberà del Vallès, i de delimitació del seu entorn de protecció.

Atès que en data 30 de juliol de 1997 el Govern de la Generalitat de Catalunya va declarar bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, l'església de Santa Maria, a Barberà del Vallès (Vallès Occidental), i va delimitar-ne l'entorn de protecció.

D'acord amb el que estableix l'article 12 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català,

RESOLUCIÓ

Que es publiqui íntegrament al DOGC l'Acord del Govern de 30 de juliol de 1997, de declaració de bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, de l'església de Santa Maria, a Barberà del Vallès (Vallès Occidental), i de delimitació del seu entorn de protecció.

Barcelona, 16 de setembre de 1997

JOAN M. PUJALS I VALLVÈ
Conseller de Cultura

ACORD

de 30 de juliol de 1997, de declaració de bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, a favor de l'església de Santa Maria, a Barberà del Vallès (Vallès Occidental), i de delimitació del seu entorn de protecció.

Per Resolució de 6 de juliol de 1984 (DOGC núm. 467, de 7.9.1984) es va incoar expedient per a la declaració de monument històric artístic a favor de l'església de Santa Maria, a Barberà del Vallès, i es va delimitar l'entorn de protecció.

Atès que s'han complert tots els tràmits preceptius en la instrucció d'aquest expedient, i d'acord amb el que estableixen els articles 8 i següents i la disposició transitòria primera de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català;

Vistos els informes favorables del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català i de l'Institut d'Estudis Catalans;

Vist l'acord adoptat per l'Ajuntament de Barberà del Vallès, favorable a aquesta declaració;

A proposta del conseller de Cultura, el Govern acorda:

—1 Declarar bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, l'església de Santa Maria, a Barberà del Vallès (Vallès Occidental), d'acord amb la descripció i ubicació que consten a l'annex I d'aquest Acord i que queda representada al plànol que es publica juntament amb aquest Acord.

—2 Incloure com a objecte de protecció en aquesta declaració el subsòl del monument.

—3 Considerar com a parts integrants de l'im-

moble les pintures murals originals conservades en els absis de l'església de Santa Maria.

—4 Delimitar-ne un entorn de protecció, la justificació del qual figura a l'annex 2, que queda representat en el plànol que es publica juntament amb aquest Acord.

ANNEX 1

Descripció i ubicació

L'església de Santa Maria està situada al barri de la Sagrera, al final del carrer de Sant Oleguer, a Barberà del Vallès. L'interès d'aquest edifici ve motivat per ser portador d'uns valors històrics, artístics i culturals que el fan mereixedor d'una protecció adient, ja que es tracta d'un exemple singular del romànic català.

És un edifici romànic de planta de creu llatina amb transepte i tres absis orientats a llevant. Els murs, amb una combinació de pedra de dos colors, tenen com a únic element decoratiu les lesenes i arcuacions del sector de la capçalera. Sobre el braç nord del transepte s'alça el campanar, també romànic, de planta rectangular, cobert amb una teulada piramidal; el sector superior presenta un fris de dents de serra en tot el perímetre exempt. Sota aquest fris hi ha un seguit d'arcuacions cegues emmarcades per lesenes.

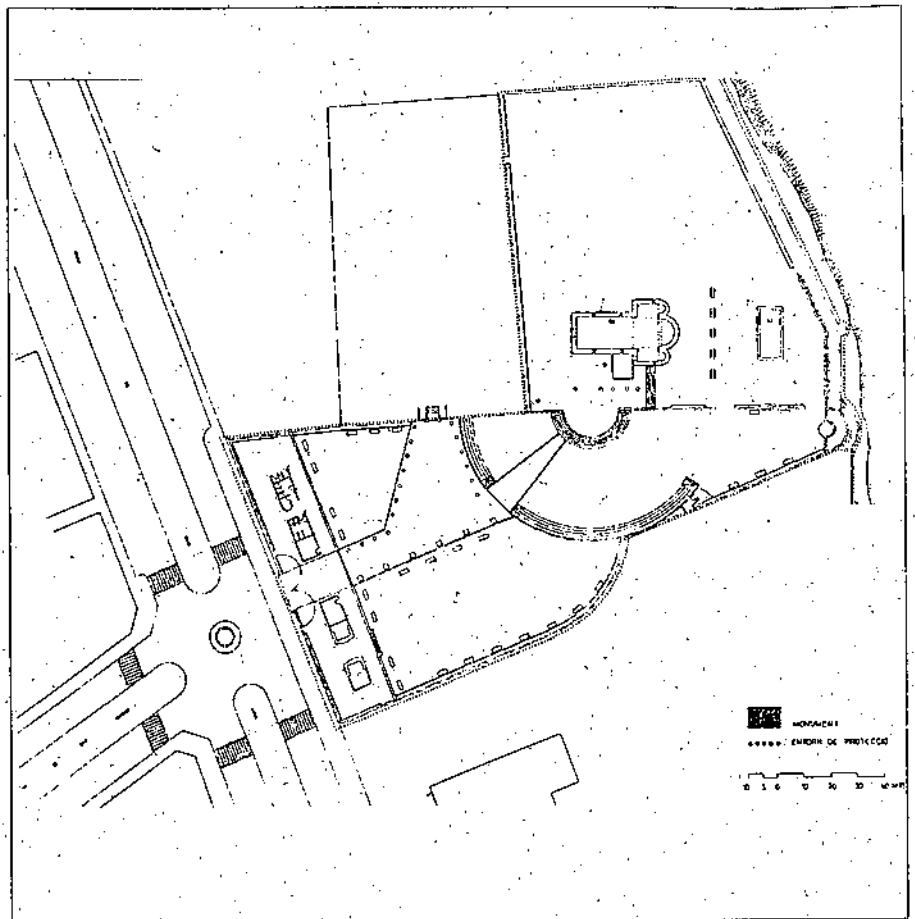
Dins l'església es conserva una decoració de pintura mural romànica de les més importants del romànic català conservades en llur lloc d'origen. És, a més, un dels rars exemplars en els quals els tres absis de l'església conserven prou elements per a permetre de donar una bona idea del que era en època romànica la iconografia de la capçalera d'un edifici religiós. A l'absis central s'observa la figura del Pantocràtor i en els absis sud i nord es poden veure escenes de la vida de Sant Pere i Sant Pau respectivament. La decoració és completa amb escenes de la Bíblia i motius geomètrics.

ANNEX 2

Justificació de l'entorn de protecció

En la Resolució de 6 de juliol de 1984, d'incoació d'expedient, es diu textualment: "Es defineix, inicialment, un entorn de protecció del monument, constituït pels espais lliures existents al seu voltant, en curs d'urbanització, i les façanes i tanques dels edificis que hi fan front". Ara, passats tretze anys, s'han acabat les obres d'urbanització efectuades en els espais lliures que hi havia al seu voltant i que han consistit en transformar uns solars en una zona verda al voltant de l'església de Santa Maria.

La finalitat de controlar la relació entre aquest monument i l'espai urbà confrontant per tal de mantenir-ne els paràmetres de visualització i percepció queda plenament garantida amb una delimitació de l'entorn de protecció conformada pels espais lliures del seu voltant que són la plaça de l'Església i la plaça del Mil·lenari. Efectuada la urbanització d'aquests espais, no és necessari incloure les façanes i tanques dels edificis que hi fan front, per quedar en un segon i tercer terme respecte de la vegetació d'aquestes places, que van ser projectades i reservades per l'Ajuntament de Barberà del Vallès per a que servissin d'espai de protecció i per posar de relleu els valors arquitectònics d'aquest monument.

(97.244.069)

RESOLUCIO

de 17 de setembre de 1997, per la qual es dona publicitat a l'Acord del Govern de la Generalitat de 30 de juliol de 1997, de declaració de bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, de l'església de Betlem, a Barcelona, i de delimitació d'un entorn de protecció comú amb el Palau Moja i el Palau de la Virreina.

Atès que en data 30 de juliol de 1997 el Govern de la Generalitat de Catalunya va declarar bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, de l'església de Betlem, a Barcelona, i va delimitar l'entorn de protecció comú amb el Palau Moja i el Palau de la Virreina;

D'acord amb el que estableix l'article 12 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català,

RESOLC:

Que es publiqui íntegrament al DOGC l'Acord del Govern de 30 de juliol de 1997, de declaració de bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, de l'església de Betlem, a Barcelona, i de delimitació d'un

entorn de protecció comú amb el Palau Moja i el Palau de la Virreina.

Barcelona, 17 de setembre de 1997

JOAN M. PUJALS I VALLVÈ
Conseller de Cultura

ACORD

de 30 de juliol de 1997, de declaració de bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, de l'església de Betlem, a Barcelona, i de delimitació d'un entorn de protecció comú amb el Palau Moja i el Palau de la Virreina.

Vist que el Departament de Cultura, per Resolució de 3 d'abril de 1997 (DOGC núm. 2370, de 15.4.1997), va incoar expedient per a la declaració de bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, de l'església de Betlem, a Barcelona, i per a la delimitació d'un entorn de protecció comú amb el Palau Moja i el Palau de la Virreina;

Atès que s'han complert tots els tràmits preceptius en la instrucció d'aquest expedient; d'acord amb el que estableixen els articles 8 i següents de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català;

2.500.000 pesetas destinadas al curso de donantes a corazón parado en hospitales situados en la Comunidad Autónoma de Madrid.

2.500.000 pesetas destinadas al curso de manejo del donante de órganos en hospitales situados en la Comunidad Autónoma de Madrid.

1.000.000 de pesetas destinadas al curso de participación de la enfermería en el proceso de la donación en hospitales situados en la Comunidad Autónoma de Murcia.

2.500.000 pesetas para el curso familia y donación de órganos en hospitales situados en la Comunidad Autónoma Valenciana.

3.000.000 de pesetas para el curso de donación y trasplantes en hospitales situados en la Comunidad Autónoma Valenciana.

Octavo.—Se destinan 22.840.000 pesetas para financiar la realización de jornadas y cursos de actualización en diferentes temas relacionados con la donación y trasplante de órganos. Se aplicarán:

10.000.000 de pesetas destinadas a la reunión sobre implantación y desarrollo de un registro nacional de trasplante hepático en un hospital situado en la Comunidad Autónoma de Cataluña.

10.000.000 de pesetas para la realización en un hospital ubicado en la Comunidad Autónoma de Andalucía, de unas jornadas sobre implantación de una metodología de costes.

2.840.000 pesetas destinadas a jornadas de encuentro entre profesionales de la Administración de Justicia y de la Comunidad trasplantadora en un hospital situado en la Comunidad Autónoma de Cantabria.

Noveno.—La concesión de las subvenciones que se convocan en la presente Orden se llevará a cabo por la Subsecretaría del Ministerio de Sanidad y Consumo, mediante Resolución que será dictada en un plazo no superior a quince días, desde la publicación en el «Boletín Oficial del Estado». Esta resolución pone fin a la vía administrativa.

La concesión se efectuará de acuerdo con los criterios fijados en los puntos anteriores y en base a la certificación a la que se hace referencia en el punto segundo. El procedimiento de concesión queda excluido del régimen de concurrencia competitiva.

Décimo.—La aplicación de las subvenciones que se detallan en la presente Orden se justificarán por los hospitales beneficiarios ante el Subsecretario de Sanidad y Consumo, con anterioridad al 31 de octubre de 1998, sin perjuicio de la comprobación material que realice la Inspección General del Ministerio de Sanidad y Consumo.

La justificación de las subvenciones recogidas en el apartado primero, letras a) y b) de la presente Orden se llevará a cabo mediante el correspondiente certificado.

La justificación de las subvenciones recogidas en el apartado primero, letras c) y d) de la presente Orden, se llevará a cabo mediante la remisión de una memoria, detallando las actividades desarrolladas así como la aplicación efectuada de la subvención concedida, acompañada de los justificantes originales del gasto efectuado.

Undécimo.—Los hospitales beneficiarios quedan obligados a facilitar al Tribunal de Cuentas cuanta información les sea solicitada en relación a estas subvenciones.

Duodécimo.—Toda alteración de las condiciones tenidas en cuenta para la concesión de la subvención y, en especial, la obtención concurrente de subvenciones a ayudas otorgadas por los mismos conceptos por Administradores o entes públicos o privados, nacionales o internacionales, podrá dar lugar a la modificación de la resolución de concesión.

Decimotercero.—La entidad subvencionada deberá reintegrar las cantidades percibidas con los intereses de demora desde el momento del pago de la subvención, de conformidad con lo previsto en el artículo 81.9 del texto refundido de la Ley General Presupuestaria, cuando incurra en alguno de los casos de incumplimiento que se especifican en el mencionado precepto legal.

Decimocuarto.—La presente Orden entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 3 de octubre de 1997.

ROMAY BECCARÍA

Ilmos. Sres. Subsecretario de Sanidad y Consumo y Secretario general de Asistencia Sanitaria.

BANCO DE ESPAÑA

22146 RESOLUCIÓN de 17 de octubre de 1997, del Banco de España, por la que se hacen públicos los cambios de divisas correspondientes al día 17 de octubre de 1997, que el Banco de España aplicará a las operaciones ordinarias que realice por su propia cuenta, y que tendrán la consideración de cotizaciones oficiales, a efectos de la aplicación de la normativa vigente que haga referencia a las mismas.

Divisas	Cambios	
	Comprador	Vendedor
1 dólar USA	148,559	148,857
1 ECU	165,762	166,094
1 marco alemán	84,313	84,481
1 franco francés	25,149	25,199
1 libra esterlina	240,666	241,148
100 liras italianas	8,629	8,647
100 francos belgas y luxemburgueses	408,776	409,594
1 florín holandés	74,833	74,983
1 corona danesa	22,138	22,182
1 libra irlandesa	217,342	217,778
100 escudos portugueses	82,772	82,938
100 dracmas griegas	63,709	63,817
1 dólar canadiense	107,240	107,454
1 franco suizo	101,405	101,609
100 yenes japoneses	123,552	123,800
1 corona sueca	19,542	19,582
1 corona noruega	21,029	21,071
1 marco finlandés	28,104	28,160
1 cheflín austriaco	11,979	12,003
1 dólar australiano	108,939	109,157
1 dólar neozelandés	95,523	95,715

Madrid, 17 de octubre de 1997.—El Director general, Luis María Linde de Castro.

COMUNIDAD AUTÓNOMA DE CATALUÑA

22147 RESOLUCIÓN de 16 de septiembre de 1997, del Departamento de Cultura, por la que se da publicidad al Acuerdo del Gobierno de la Generalidad de 30 de julio de 1997, de declaración de bien cultural de interés nacional, en la categoría de monumento histórico, de la iglesia de Santa María, en Barberà del Vallès (Vallès Occidental) y de delimitación de su entorno de protección.

Considerando que en fecha 30 de julio de 1997 el Gobierno de la Generalidad de Cataluña declaró bien cultural de interés nacional, en la categoría de monumento histórico, la iglesia de Santa María, en Barberà del Vallès (Vallès Occidental) y delimitó su entorno de protección;

De acuerdo con lo que establece el artículo 12 de la Ley 9/1993, de 30 de septiembre, del Patrimonio Cultural Catalán,

Resuelvo: Que se publique íntegramente en el «Diario Oficial de la Generalidad de Cataluña» el Acuerdo del Gobierno de 30 de julio de 1997, de declaración de bien cultural de interés nacional, en la categoría de monumento histórico, de la iglesia de Santa María, en Barberà del Vallès (Vallès Occidental) y de delimitación de su entorno de protección.

Barcelona, 16 de septiembre de 1997.—El Consejero de Cultura, Joan M. Pujals i Vallvé.

Acuerdo de 30 de julio de 1997, de declaración de bien cultural de interés nacional, en la categoría de monumento histórico, a favor de la iglesia de Santa María, en Barberà del Vallès (Vallès Occidental), y de delimitación de su entorno de protección

Por Resolución de 6 de julio de 1984 («Diario Oficial de la Generalidad de Cataluña» número 467, de 7 de septiembre) se incoó expediente para la declaración de monumento histórico-artístico a favor de la iglesia de Santa María, en Barberà del Vallès, y se delimitó su entorno de protección;

Considerando que se han cumplido todos los trámites preceptivos en la instrucción de este expediente, y de acuerdo con lo que establecen los artículos 8 y siguientes y la disposición transitoria primera de la Ley 9/1993, de 30 de septiembre, del Patrimonio Cultural Catalán;

Vistos los informes favorables del Consejo Asesor del Patrimonio Cultural Catalán y del Institut d'Estudis Catalans;

Visto el acuerdo adoptado por el Ayuntamiento de Barberà del Vallès favorable a esta declaración;

A propuesta del Consejero de Cultura, el Gobierno acuerda:

1. Declarar bien cultural de interés nacional, en la categoría de monumento histórico, la iglesia de Santa María, en Barberà del Vallès (Vallès Occidental), de acuerdo con la descripción y ubicación que constan en el anexo I de este Acuerdo y que queda representada en el plano que se publica junto con este Acuerdo.
2. Incluir como objeto de protección en esta declaración el subsuelo del monumento.
3. Considerar como partes integrantes del inmueble las pinturas murales originales conservadas en los ábsides de la iglesia de Santa María.
4. Delimitar su entorno de protección, cuya justificación figura en el anexo 2, que queda representado en el plano que se publica junto con este Acuerdo.

ANEXO 1

Descripción y ubicación

La iglesia de Santa María está situada en el barrio de La Sagrera, al final de la calle de Sant Cleguer, en Barberà del Vallès. El interés de este edificio viene motivado por ser portador de unos valores históricos, artísticos y culturales que lo hacen merecedor de una protección adecuada, ya que se trata de un ejemplo singular del románico catalán.

Es un edificio románico de planta de cruz latina con transepto y tres ábsides orientados al este. Los muros, con una combinación de piedra de dos colores, tienen como único elemento decorativo la decoración lombarda del sector de la cabecera. Sobre el brazo norte del transepto se alza el campanario, también románico, de planta rectangular, cubierto con un tejado piramidal: El sector superior presenta un friso de dientes de sierra en todo el perímetro exento. Bajo este friso hay unas arquerías ciegas enmarcadas por decoración lombarda.

Dentro de la iglesia se conserva una decoración de pintura mural románica de las más importantes del románico catalán conservadas en su lugar de origen. Es, además, uno de los ejemplares más raros en los que los tres ábsides de la iglesia conservan elementos suficientes para permitir dar una buena idea de lo que era en época románica la iconografía de la cabecera de un edificio religioso. En el ábside central se observa la figura del Pantocrátor y en los ábsides sur y norte se pueden ver escenas de la vida de San Pedro y San Pablo, respectivamente. La decoración se completa con escenas de la Biblia y motivos geométricos.

ANEXO 2

Justificación del entorno de protección

En la Resolución de 6 de julio de 1984, de incoación de expediente, textualmente se dice: «Se define, inicialmente, un entorno de protección del monumento, constituido por los espacios libres existentes a su alrededor, en curso de urbanización, y las fachadas y vallas de los edificios que le hacen frente». Ahora, pasados trece años, se han terminado las obras de urbanización efectuadas en los espacios libres que existen a su alrededor y que han consistido en transformar unos solares en una zona verde alrededor de la iglesia de Santa María.

La finalidad de controlar la relación entre este monumento y el espacio urbano colindante con el fin de mantener los parámetros de visualización y percepción queda plenamente garantizada con una delimitación del entorno de protección conformada por los espacios libres de uso alrededor que son la plaza de L'Església y la plaza de El Mil·lenari. Efectuada la urbanización de estos espacios, no es necesario incluir las fachadas y vallas de los edificios que le hacen frente, por quedar en un segundo y tercer plano respecto de la vegetación de estas plazas, que fueron proyectadas y reservadas por el Ayuntamiento de Barberà del Vallès para que sirvieran de espacio de protección y para poner de relieve los valores arquitectónicos de este monumento.

